

[Axel Ivan Pederson.]

tale om uskyldige ofre, føler jeg mig overbevist om, at folketingets medlemmer vil føle et lige så stort ansvar over for spritbilisternes ofre gennem foretagelse af præventive foranstaltninger. Erfaringer fra de lande — og det er efterhånden mange — der har lovfæstet en promilleregul, viser da også, at der ligger en generalprævention i at lovfæste en promilleregul. Således betød indførelsen af en promilleregul i England i 1967, at 1.152 liv blev reddet i løbet af de første 12 måneder i sammenligning med de foregående 12 måneder. Det er ikke så sært, at man betragtede det som den mest bemærkelsesværdige succes i dette århundrede, og at ingen anden forholdsregel i færdselslovgivningens historie har haft tilnærmelsesvis samme succes. Jeg kan derfor betro folketinget, at England ikke ønsker at forlade promilleregulen på de 0,8, men snarere ønsker at stramme den. Der er heller ikke hverken i Norge eller i Sverige ønsker fremme om at opgive promilleregulene. I Sverige har en nykterhetskommitté oven i købet gjort indstilling om en skærpelse, og jeg kan tilføje, at Japan og Australien nu har indført en 0,5 promilleregul.

Det er da også en naturlig ting, at forståelsen for promilleregulens præventive virkninger breder sig, og det kan ikke støde nogens retsbevidsthed, at der lovfæstes en promilleregul på 0,8, der, når hensyn tages til en fejlmargen på 0,15, i virkeligheden blot er en lovfæstelse af gældende retspraksis herhjemme. Hertil kan som nævnt straffelovrådet slutte sig, idet det dog har udtalt sig for muligheden af bødestraf ved førstegangsforseelser, hvis promillen var under 1,20. Ved tidligere lejligheder har jeg nævnt muligheden af at idømme en bøde ved førstegangsforseelse, men en bøde af en væsentlig størrelse og ved en mindre blodalkoholkoncentration end af straffelovrådet udtalt, idet jeg har ment, at det kun burde være i de tilfælde, hvor promillen lå mellem 0,5 og 0,8, og jeg mener, at netop her ville en lavpromilleregul få betydning.

I spørgsmålet om, hvorvidt man skal have to promilleregul eller blot én, er det nødvendigt at gøre opmærksom på, at gennemførelse af en promilleregul på 0,8 ikke betyder, at man kan undgå at blive straffet for spirituskørsel, når bare promillen er

under 0,8. Det vil bl. a. afhænge af den kliniske prøve. Kun ved at gennemføre en lavpromilleregul på 0,5 er man sikker på ikke at blive tiltalt for spirituskørsel, hvis blodalkoholkoncentrationen er under de 0,5. Værdien af en 0,5 lavpromilleregul understøttes da også af den verdensomspændende videnskabelige forskning, der fastslår, at der her ligger en såkaldt tærskelværdi. Mon ikke den omstændighed bør med i overvejelserne? Man vil også herved opnå en nordisk enighed i spørgsmålet som af fru Else-Merete Ross nævnt.

I argumentationen mod en promilleregul hører man ind imellem nogle spørge, om det nu er helt retfærdigt med en promilleregul; for det er jo ikke let at afgøre, om man er på den rigtige side af grænsen, fordi det samme kvantum alkohol den ene dag kan virke anderledes end den anden på samme person. Hertil er der at sige, at alkoholens forskellige virkning hænger sammen med andre omstændigheder, der kan være enten af fysisk eller af psykisk art eller begge dele; der er jo ingen, der er lige oplagt hver dag. Men den omstændighed, at alkohol kan virke forskelligt, må bare ikke få nogen til at tro, at alkoholpromillen også er forskellig og f. eks. lavere den dag, man føler sig mest oplagt. Det er den ikke. Den er temmelig konstant, men dens højdepunkt er afhængig af, hvilken art af spiritus man har konsumeret, og mavesækkens indhold i øvrigt. Dette forhold har ingen bedre forklaret end en af verdens mest fremragende forskere på området, professor Milan Vamasi, der i en afhandling om blodprøven og retssikkerheden bl. a. siger, at blodalkoholkoncentrationen er et faktum lige så ubestrideligt som blodtypen og hudfarven. Man kan derfor ganske roligt stoppe al den snak om, at det ud fra et medicinsk synspunkt er utilrådeligt at gennemføre en promilleregul. Hvis man skal karakterisere en sådan adfærd, må det være med den bemærkning, at det ud fra irrelevante synspunkter er en utidig indblanding i et strafferetligt forhold.

Men der er noget helt andet, som er interessant i spørgsmålet om retfærdighed over for spiritusbilister, og det er den interesse, nogle røber over for ham, der ikke af uvidenhed, jeg gentager: der ikke af uvidenhed, men med udmærket viden om alkoholens farlighed i trafikken tilsidesætter denne